

головною причиною конфліктних ситуацій між роботодавцями і найманими працівниками у сучасних умовах діяльності українських підприємств.

Здійснення правового забезпечення в організації покладається на керівника й інших посадових осіб, а також на керівника системи управління персоналом і працівників з питань, що входять до їх компетенції. Головним підрозділом щодо ведення правової роботи в галузі трудового законодавства являється юридичний відділ.

Виходячи з вищеперерахованого, можна стверджувати, що правове забезпечення системи управління персоналом включає в себе такі аспекти, як виконання і застосування норм діючого законодавства у сфері праці та трудових відносин, відповідає за розробку, затвердження нормативних і ненормативних актів організаційного, розпорядничього та економічного характеру, а також підготовку пропозицій щодо зміни діючих чи скасування застарілих нормативних актів, виданих в організації з трудових, кадрових питань.

Отже, в умовах оновлення правової бази регулювання діяльності сфери управління, вагомою є висока компетентність фахівців. Під постійним впливом змін законодавчої бази, можна спостерігати активне реформування нормативно-правової галузі. Великого значення набуває вміння адаптуватися, своєчасно реагувати та застосувати набуті знання в існуючій сфері управління персоналом, аби вдосконалювати та осучаснювати її, відповідно до викликів часу.

Гаврилюк А.А.,
магістрант Київського університету культури;
Науковий консультант: Бородіна Г.Г.,
кандидат історичних наук, доцент,
м. Миколаїв

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВАХ

Європейська інтеграція та міжнародна співпраця України актуалізує вивчення процесу публічного управління в Європейських державах.

Публічне управління в Європі є прикладом перманентності змін та відповідає на суспільні виклики, пов'язані насамперед з кардинальними змінами в суспільно-економічних системах.

Тема публічного управління європейських держав останнім часом привертає увагу багатьох вітчизняних науковців. У працях В. Ю. Стрельцова, Ж. В. Таланова, В. М. Тимківа, В. О. Чмиги та ін. висвітлено організаційні аспекти, історичне та правове підґрунтя різних сфер публічного управління за кордоном, але не зважаючи на це, залишаються невирішеними питання теоретико – практичних та методологічних аспектів.

М. І. Лахижа зазначає що в країнах Західної Європи, кожні 20-30 років відбувалася генеральна інвентаризація структур публічної адміністрації. Завдяки чому, було здійснено розширення адміністративної діяльності, зроблено основний наголос на функціях планування й управління відносин із громадянами в рамках реалізації принципів демократії та залучення громадськості до прийняття рішень [1, с. 40].

На сьогодні актуальним є виявлення тенденцій розвитку громадянського суспільства і відповідних йому сучасних систем та організаційних структур публічного управління в європейських країнах для здійснення вибору оптимальної системи публічного управління в Україні.

У таких країнах як Велика Британія, Шотландія, Данія в основу публічного управління покладено державну теорію місцевого самоврядування, що передбачає надання органами державної влади послуг населенню відповідно до встановлених стандартів. Завдяки чому, публічне управління наділяється значною автономією; правове регулювання та контроль відбувається за допомогою судової влади. Ця модель вважається класичною муніципальною формою публічного управління. Зокрема, у Великій Британії роль рад у забезпеченні якості громадських послуг є ключовою. Істотною є їх роль і в досягненні успіху в упровадженні реформ з метою покращення якості громадських послуг на базі місцевих Угод громадських послуг (Public Service Agreements – PSA) [4, с. 12]. Окрім того, національні показники враховують: чіткі і короткі публічні відомості про діяльність рад, які дають можливість громадянам оцінювати їх діяльність; додаткові свободи понад встановлені дерегуляцією діяльності для забезпечення радам проведення реальних змін для своїх громадян тощо.

Окремої уваги заслуговує континентальна модель публічного управління, яка характерна для Франції, Італії, Іспанії, Бельгії, Польщі та Болгарії. Ця модель поєднує в собі вибір між представницькими та виконавчими органами влади. В таких країнах правове регулювання, компетенції фахівців відбуваються за принципом негативного регулювання, тобто органам публічної влади дозволено будь-які дії, що незаборонені законом. В Австрії та Німеччині поширена змішана модель публічного управління, яка поєднує в собі риси класичної та континентальної. Така організація системи публічного управління є основою державного регулювання влади.

Отже, реалізація європейського вибору нашої держави, підготовка до більш інтенсивного співробітництва з ЄС, адаптація внутрішніх правил, механізмів і процедур до європейської інтеграції повинні прискорювати процес державно-управлінських та інституційних реформ (адміністративної, адміністративно-територіальної, політичної, судової, бюджетної та інших) відповідно до кращого європейського досвіду. Оновлена система публічної влади, реформоване публічне управління та державна служба зможуть виступати дієвими каталізаторами європейської інтеграції.

Список використаних джерел:

1. Лахижа, М. І. Модернізація публічної адміністрації: теоретичні та практичні аспекти : монографія / М. І. Лахижа. – Полтава : РВВ ПУСКУ, 2009. – 289 с.
2. Стрельцов, В. Ю. Ціннісна доктрина державного управління європейськими інтеграційними процесами : автореф. дис. ... д-ра наук з держ. упр. : 25.00.01 «Теорія та історія держ. упр.»/В. Ю. Стрельцов. – Київ, 2014. – 39 с.
3. Таланова, Ж. В. Стандартизація фахової підготовки з державного управління в країнах Північної Америки і Європи : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : 25.00.03 «Держ. служба» /Ж. В. Таланова. – Київ, 2004. – 17 с.
4. Тимків, В. М. Організація діяльності органів місцевого самоврядування: досвід Великобританії : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : 25.00.04 «Місц. самоврядування» /В. М. Тимків. – Київ, 2009. – 23 с.
5. Чмига, В. О. Система підготовки державних службовців у Франції : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : 25.00.05 «Галуз. упр.: упр. Економікою» /В. О. Чмига. – Київ, 2002. – 25 с.

Галинська Д.І.,

студентка І курсу факультету мистецтв ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Сапак Н.В., кандидат мистецтвознавства, професор з наказу кафедри дизайну ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

ДЕРЕВО ЯК ХУДОЖНІЙ МАТЕРІАЛ, ДЖЕРЕЛО ТВОРЧОСТІ

Дерево – один з найдавніших природних матеріалів .Служить людині з незапам'ятних часів .Його використовують для обігріву та приготування їжі. З дерева споконвіку будують будинки. Дерево це меблі, посуд, предмети буття і знаряддя праці. Є у нього ще одна –особливість дерево є чудовим матеріалом для створення витвору мистецтв. В останній час цікавість до художньої обробки дерева стає все більше. Цим видом творчості цікавляться представники різних професій та кожен з них знаходить свій світ в природньому матеріалі. Художньою обробкою дерева займаються багато митців Миколаївщини: Катилів О.М, Поліщук А.А, Шкаруба Л.В. та інші, і серед них майстер свого діла Одробінський Юрій Владиславович [3,с. 20].